

VI

forstod han at få ordene til at leve, beåndede af et vågent sind og lysende af klarhed.

I næsten 25 år var han medlem af dette ting som repræsentant for Maribo amtskreds, og mangfoldige opgaver blev betroet ham i tidens løb. Han varetog de lokale interesser og deltog aktivt i mange grene af den kulturelle administration, jeg nævner eksempelvis: statsradiofonien, Det kgl. Teater og Rask-Ørsted fonden. Men kredsen videdes stadig ud. Hartvig Frisch havde fra første færd været deltager i finanslovdebatten, og i 1935 blev han socialdemokratiets finanslovsordfører. Da han samtidig valgtes til formand for partiets rigsdagsgruppe, føjedes hertil naturligt ordførerskaber i fundamentale økonomiske og politiske spørgsmål — valuta- og prislovgivning, grundlov og valglov — og ved talrige forespørgsler med efterfølgende dagsordensdebatter. Frischs omfattende kendskab til de sociale og politiske strømninger i Europa efter den første verdenskrig gjorde ham også til partiets selvskrevne talsmand ved drøftelsen af en række forslag om Danmarks forhold til udlandet og internationale overenskomster.

I sin trang til overblik og helhedsforståelse så han Danmark i en europæisk og global sammenhæng. Han deltog som dansk delegeret i Folkenes Forbund i Genève, i 1945 ydede han en indsats på den grundlæggende konference i San Francisco og blev medlem af vor delegation ved De Forenede Nationers møder i London og New York. Senere deltog han i UNESCOs arbejde. I en årrække var han medlem af det udenrigspolitiske nævn.

Som en naturlig konsekvens af sit omfattende arbejde blev han i 1947 undervisningsminister, og i de to år, der blev givet ham, fik hans evner deres rigeste udfoldelse. Det lykkedes ham gennem et alsidigt samarbejde at gennemføre forskellige reformer af betydelig værdi, og han var en forstående administrator af det vidtstrakte område, han her var sat til at varetage; og det ikke blot de sider deraf, som havde tilknytning til hans